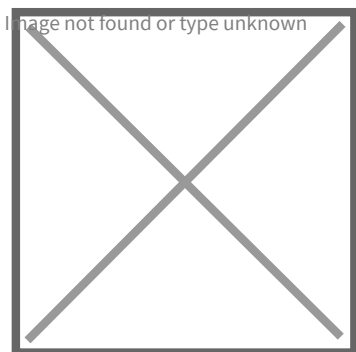

Sequoia sempervirens 'Illa Martin'

Wysokość	30 - 40 m
Szerokość	6-10m
Korona	narrow pyramidal
Kora i gałęzie	twigs reddish brown, bark orange brown, thick and softly fibrous, flaking in long strips
Liście	needles, arranged in spiral shape, dark green, 1.5 - 2,5 cm, blue green
Kwiaty	inconspicuous
Owoce	hanging, ovoid cones, about 1,5 - 3 cm
Kolce/ciernie	None
Toksyczność	Zwykle nie jest toksyczne dla ludzi, większych psów czy zwierząt hodowlanych.
Rodzaj gleby	sandy, loamy soil, well-permeable
Wilgotność podłoża	Dobrze znosi mokre podłoże
Wymagania stanowiskowe	Nie toleruje utwardzonej nawierzchni
odporność na mróz	7b (-14,9 do -12,3 °C)
Odporność na wiatr	good, also tolerates sea wind
Odporność na inne	odporny na wiatr
Zastosowanie	w kształcie sześcianu
Shape	drzewo wysokopienne, iglak wysokopienny, iglak soliterowy
Pochodzenie	U.S. National Arboretum, Washington D.C., USA, 2003

'Illa Martin' to duże lub bardzo duże drzewo o takim samym wąskim piramidalnym pokroju jak gatunek *Sequoia sempervirens*. Drzewo dobrze się rozgałęzia, tworząc gęstą koronę. Najbardziej uderzającą różnicą w stosunku do gatunku jest to, że jego igły są niebiesko-zielone latem. Zimą natomiast stają się ciemnozielone. Ponadto odmiana 'Martin' okazała się bardziej odporna niż gatunek i inne kultywary. Okaz *S. sempervirens* w Trompenburg Gardens & Arboretum dobrze przetrwał zimę 1955-1956, jedną z najsurowszych zim XX wieku. Z około 10 000 sadzonek z 1952 roku, tylko pięć przetrwało tę zimę. Dopiero w 1999 roku Dick van Hoey Smith ochrzcił drzewo "Martin", na cześć dr Martina z Sequoiafarm w Kaldenkirchen w Niemczech, który rozprosił nasiona. Nasiona te pierwotnie pochodziły z Kalifornii. Całkiem przypadkowo, kilka klonów zostało nazwanych "Martin" przez kilka osób. Następnie zdecydowano się zmienić nazwę na "Illa Martin", żonę dr Martina. W Niemczech różne, częściowo nienazwane klony są nadal nazywane Martin Klon. Bardziej odporna niż inne klony *S. sempervirens*, odmiana 'Illa Martin' ma szersze zastosowanie jako soliter w parkach i dużych ogrodach. Odmiana ta nadaje się również jako drzewo alejowe na terenach zielonych.